

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af arv og gave. (Lempelse for ugifte samleverer).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 27/11 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det fremsatte lovforslag går ud på i væsentlig grad at ligestille ugifte samleverer med gifte i arveafgiftsmæssig henseende. Forslagsstillerne har ved udformningen taget hensyn til de afgrænsningsvanskeligheder og mangler, som jeg gjorde opmærksom på under behandlingen her i tinget af det tilsvarende forslag, som blev fremsat af socialistisk folkeparti i foråret.

Forslaget, som nu er til behandling, omfatter alle samlivssituationer mellem ikke-gifte. Den lempeligere beregning kan finde anvendelse på mere end én arving efter arvelader. Det var der ikke mulighed for efter det tidligere forslag.

For arvelodder på til og med 500.000 kr. skal arvinger, der har haft fælles husstand med afdøde i de sidste to år før dødsfaldet, betale arveafgift efter den afgiftsskala, som gælder for arveladerens livsarvinger, og ikke, som det tidligere var foreslået, efter ægtefælleskalaen.

Herudover indeholder forslaget, som det tidligere, en dispensationsbestemmelse, hvorefter der efter ansøgning i det enkelte tilfælde kan bortses fra kravet om to års fælles husstand, hvis der har været tale om midlertidig afbrydelse på grund af sygdom, studierejser eller lignende eller om ophør på grund af ophold på plejehjem.

Jeg gav i foråret udtryk for, at jeg personlig havde sympati for tanken om ved lov at ligestille de uægteskabelige samlivsformer med de ægteskabelige i arveafgiftsmæssig henseende. Uanset de principielle indvendinger, man af mange grunde kan have mod at lovfæste en sådan ligestilling – og disse grunde blev jo fremført i debatten – er der her tale om sager, hvor det menneskelige aspekt har en ganske stor vægt.

Forslaget har imidlertid et par konsekvenser, som jeg gerne vil gøre opmærksom på, da de bør give anledning til overvejelse.

Det foreslås at ophæve § 2 A, litra e. Efter denne bestemmelse i den gældende lov beregnes arveafgiften for arveladerens søskende efter afgiftsklasse A som for livsarvinger, når disse søskende har haft fælles bopæl med arveladeren i de sidste 10 år før dødsfaldet og yderligere at arveladeren og arvingen var ugifte ved dødsfaldet. Det drejer sig eksempelvis om søskende, både brødre og søstre, som sammen har drevet og beboet en landbrugsejendom, de har overtaget efter forældrene og måske har boet på hele deres liv. Det kan også være søskendepar i en aftægtsbolig på hjemegnen, som de er vendt tilbage til.

Disse tilfælde forekommer ikke sjældent, og ofte er der her tale om arvebeløb af en ikke ringe størrelse. For denne gruppe medfører forslaget en højere arveafgift end den gældende lov i de tilfælde, hvor arvelodden overstiger 500.000 kr. Dette er en følge af, at den foreslåede lempelse ikke omfatter arvelodder af denne størrelse.

Af bemærkningerne fremgår, at de første 500.000 kr. skal indgå som progressionsfaktor ved arveafgiftsberegningen af beløb herudover, som skal afgiftsberigtiges efter slægtskabsforholdet til arvelader. Når arvelodden overstiger 500.000 kr., betyder dette i forhold til gældende bevillingspraksis en højere afgift for arvinger, hvis slægtskabet til arvelader medfører B-afgift, hvilket typisk vil være søskende.

Forslaget er således i to henseender en skærpelse af arveafgiften for søskendepar.

I foråret henstillede jeg, at en stillingtagen til socialistisk folkepartis lovforslag afventede en betænkning, som skulle komme fra arve- og gaveafgiftsudvalget. Jeg ventede dengang at kunne fremsætte et lovforslag i